GOTOVI STE DRUŽE MESIÆU - TOVARIŠE MESIÆU!

Autor uznik
Nedjelja, 03 Svibanj 2009
Zadnja Promjena Nedjelja, 03 Svibanj 2009

Dr Tomislav Dragun

Nedjelja, 03 Svibanj 2009

GOTOVI STE
DRUŽE MESIÆU!

Izgledalo je
prelijepo. Bajkovito.

Njima. Simi
Dubajiæu, Milki Planinc, Stjepanu Hršaku. Dakako, i takvima kao što su Josip
Joža Manoliæ i Stjepan Mesiæ.

1945. godina.

Èinila se vjeènom.

U nevjerici
priželjkivanom i konaèno dosanjanom.

Saveznièka pobjeda
nad Silama osovine pružila je priliku partizanima doèepati se vlasti.

U Hrvatskoj.

Mogli su pristupiti
provedbi svojih paklenih projekata.

I jesu.

Bez dvojbi, bez
èekanja.

Silovito, drzovito,
bez nježnosti.

Svu vlast zadržaše u
svojim rukama.

Nacionalizacija i
konfiskacija. „Vaše?

Da, bilo je, ali je
sada naše.“

Drugarsko.

Ipak nedovoljno.
Nije ih zadovoljavalo.

Željeli su krv.
Mnogo krvi.

Našli su je dovoljno
u onih koji su i pomišljali na Hrvatsku.

Nezavisnu Državu.

Bahatili su se punih
45 godina.

Tada se ostvarila
nada. Iznenada sijevnula je duga iz oblaka.

Trebalo je samo
ispod nje proci.

Dosta je bilo
partizanskog ropstva. Nažalost, samo prividno.

Kao prilika. Bili su
dobro pripremljeni. Znali su, na vrijeme, što dolazi.

Opet su nas saèekali
i doèekali.

Pretvorba i
privatizacija. Menadžerski krediti. HDZSDP.

Novac, vlast,
korbaè. I dalje po starom, kao da se ništa nije zbilo.

Nastaviše odozgor
nas gledati.

Trbušasti i
obijesni.

Ustav? ZAVNOH je
stvorio Hrvatsku. Nitko i nikada za nju nije èuo. Dotad uopæe nije postojala.

Zar ne?

Ništa bez ustanika
iz Srba i njihove mislosti.

Èudno, kako su
ustaše i „ustaše“ bili slijepi. Isto, kao i obièni puk.

Bojovnici?

Oni iz Èavoglava i s
raznih drugih prvih crta bojišnice.

Ni njih nije ih
bilo, niti je bilo potrebe za njima.

Uobrazilja bolesnih
umova.

Zato se sada,
otriježnjeni, ubijaju.

Ta bilo je 500.000
braniteljski nastrojenih osoba.

Nikakvi junaci!

Možda ubojice.

Poginuli, ranjeni,
invalidi?

Još i oni. Ako ih se
i našlo, sami su si za to krivi.

Tko ih je uostalom
gonio pred metak? Budale.

Gospodarstvo?

Hrvatsko. Lisnica u
hrvatskom džepu.

Ništa od toga.
Njihov „toèak istorije“ melje.

Polako, oprezno, za
svaki sluèaj, pa sve brže i brže, sve opsežnije i opsežnije, sve moænije i
moænije.

Sitna stoka,
hrvatska, kao i prije, pluži, pluži i šuti, a oni: lov, jahte, Bahami.

Oni određuju kome æe
se dati radno mjesto, korica kruga.

Onda, kao iznenada,
grom. NATO.

Nisu s time
raèunali.

Sigurno. „Ništa nas
ne smije iznenaditi“.

Da, ako æemo lagati.
Ovaj put „ne æe proæi“. Iznenadilo ih je do korijena.

Najprije internet,
pa NATO. Odviše.

Neviðeno, zar ne
druže Mesiæu?

Tamo, tamo gdje je
NATO, ne vole fojbe, Maceljske šume, centralne komitete. Ni na kraj pameti.

Sve se mijenja?

A vi imate svoje
poznate fore.

Ne æe Vam pomoæi!
Neke se stvari, neki se ljudi, neki se svjetonazori, nikada ne mijenjaju.

Vidjet æete. I, od
srca se nadamo, osjetiti.

Onako kako vas veæ i
spada.

Ustroj složen da bi
se borio protiv komunizmu, protiv njegove teorije i prakse, nastavit æe svoj
posao.

Ovaj put zu našu
potpunu suranju.

Protiv vas, dragi
druže Mesiæu. Morat æe se polagati raèuni.

Uskoro.

Šutnja, koja ti u
zadnje vrijeme paše, teško da æe pomoæi.

Proèitao vas je ,
eto, i jedan Ivo Banac.

Za poèetak vratite
opljaèkano, a onda poènite raditi.

Kao i drugi normalni
ljudi i pošteni ljudi.

Ostavite krv onima

kojih je. Nema više sisanja.

Preuzet æemovlast.

U Hrvatskoj, dakako.

Dovesti vas u red.
Konaèno. I s naše strane.

Tako neka bude.

Dr Tomislav Dragun